

Pintures murals de Sant Pere de Vallhonestà

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Església de Sant Pere. Zona Vallhonestà. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	A l'absis de l'església de Sant Pere de Vallhonestà
Coordenades:	
Latitud:	41.67387
Longitud:	1.88786
UTM Est (X):	407426
UTM Nord (Y):	4614165

Classificació

Número de fitxa	08262 - 6
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Medieval Romànic
Segle	XI
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Es conserva molt poques restes
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	BCIL, acord municipal 23/2/2011
Número inventari	IPAC nº 17146, any 1987
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic. Palau Episcopal. Carrer Santa Maria, 1. 08500 VIC
Fitxes associades:	

Descripció

A l'interior de l'absis de l'església de Sant Pere de Vallhonestà es conserven algunes traces de les antigues pintures murals que la decoraven. Es poden distingir dos estrats pictòrics: el primer, més recent realitzat el 1884, és situat sobre un arrebossat groller, la pintura es troba en molt mal estat de conservació i divideix la conca absidial en una successió de tres mitges corones circulars paral·leles a l'arc d'ingrés de l'absis i un semicercle central disposat segons l'eix de la volta absidial. La franja exterior, molt malmesa, amb el color irreconeixible per l'oxidació; la segona és vermella; la tercera és difícil especificar; la zona de tancament presenta un cel estrellat blau ultramar amb estels daurats. El mal estat d'aquesta pintura més moderna ha permès que quedi al descobert l'estrat més antic, el d'època romànica. La decoració d'aquesta etapa s'estén a més de la volta absidial per tot el mur cilíndric de l'absis on es pot veure clarament, ja que no es va sobreposar pintura tardana. Aquesta pintura és situada sobre un arrebossat fi i determina unes quadrícules de color gris, formant registres que imiten carreus ben tallats simulant l'aparell d'un mur amb les juntes desplaçades; dins les quadrícules hi ha un motiu vegetal format per una tija vertical de la qual surten fins a sis tiges, tres a cada costat, i formen cada una d'elles una voluta, tots en colors gris i vermell. Completen la decoració de les quadrícules, petits cercles i punts dels mateixos colors i ziga-zagues irregulars que ressegueixen les quadrícules. En conjunt són molt rudimentàries i de treball groller. Aquestes pintures tenen un paral·lel en les de Santa Maria de Matadars estudiades per Xavier Barral (1980) que tenen similituds amb pintures de Capadòcia, que tenen un sentit simbòlic representant el paradís d'època paleocristiana. En època del romànic aquest simbolisme ja s'havia perdut i tan sols són motius ornamentals vegetals. Per la tipologia, la datació de les pintures pot coincidir amb la de construcció de l'església, el segle XI. (Carbonell, 1984)

Història

L'església es trobava dins l'antic terme de Vallhonestà que constava com un enclau a part del de Castellet i ja documentat al segle XII com a domini comtal. Inicialment Vallhonestà formava una quadra jurisdiccional independent que va estar en mans de diferents famílies feudals. El 1115 els feudataris eren els Guàrdia de Montserrat, i no tornem a saber res més fins el 1375, quan el rei vengué la seva jurisdicció juntament amb les de Mura i Granera a Pere de Planella; a mitjans del segle XVI fou propietat de la família Aymerique i, per aliança matrimonial, passà als senyors de Rajadell i Vallformosa que la posseïren fins al segle XIX. Des de l'any 1850 forma part del municipi de Sant Vicenç. Hi ha poca documentació referent a l'església, essent la primera del 1115, quan Bernat de Guàrdia dóna a la seva muller Ermesseda béns situats a la parròquia de Sant Pere de Vallhonestà; posteriorment es citada a les llistes de les parròquies del bisbat de Vic anteriors al 1154, en les que trobem la parròquia de Valle honesta; a les llistes del 1361 i de 1438 ja no surt, probablement perquè perdé la condició de parroquial degut a la pesta negra, passant a ser sufragània de Sant Vicenç de Castellet; el 1685 és sufragània de Sant Vicenç de Castellbell, tornant a dependre de Castellet el 1870, quan aquesta recupera les funcions parroquials. Es constaten diferents etapes de construcció. La part més antiga és l'absis i l'inici de la nau, corresponents al segle XI. La resta de la nau s'edificà més tard possiblement per a reemplaçar una nau pre-romànica i que posteriorment es va refer en part el mur de ponent on s'assenta el campanar. Aquestes darreres obres sembla que es van fer a finals del segle XIII. El revestiment de la volta és la remodelació més moderna. Entre 1952 i 1955 va ser restaurada, amb

campanyes posteriors que han millorat l'exterior principalment. Entre el 1983 i 1985 es repiquen i rejunten els murs exteriors, s'enderroca el cor i es consolida el campanar.

Bibliografia

BARRAL, X. (1980). Les pintures murals romàniques d'Olèrdola, Calafell, Marmellar i Matadars. Artestudi Ed. Barcelona.

CARBONELL, E. (1984). Les pintures de Sant Pere de Vallhonestà. A Catalunya Romànica, vol. XI El Bages. Pp. 492.

